

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

att. Forebyggelseskontoret

Nærværende høringsvar er sendt pr. mail til forebyggelseskontoret@jm.dk og suoz@jm.dk

København den 3. marts 2020

***Høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om våben og ammunition m.v.
(sagsnr.: 2019-5000-0142)***

Danmarks Våbenhandlerforening har ved mail den 4. februar 2020 fra Justitsministeriet modtaget høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om våben og ammunition m.v.

I den forbindelse skal vi takke for lejligheden til at bidrage med bemærkninger til det fremsendte udkast til forslag.

Bemærkninger

Danmarks Våbenhandlerforening er opmærksom på, at udkast til bekendtgørelse blandt andet har til formål – som nævnt i høringsbrevet – at gennemføre Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2019/68 af 16. januar 2019 om tekniske specifikationer for mærkning af skydevåben og væsentlige dele heraf.

I forbindelse med den seneste ændring af våbenlovens § 3a (lov nr. 712 af 08-06-2018) hvorved mærkningskravet blev udvidet til at omfatte alle skydevåbnets væsentlige dele, gjorde Danmarks Våbenhandlerforening i vores høringsvar af 20. februar 2018 blandt andet opmærksom på de særdeles store tekniske udfordringer der vil være omkring mærkning af de omfattede våbendele, samt de uklarheder bestemmelsen gav anledning til. Spørgsmålet om hvordan bl.a. mærkningen af revolvertromler, pistolpiber og visse typer af riffelbundstykker skal foregå, samt hvordan man forholder sig til dele der ikke kan skilles ad uden brug af specialværktøj.

Ingen af disse udfordringer eller uklarheder er blevet adresseret i mellemtiden, og er heller ikke adresseret hverken i Kommissionens gennemførelsesdirektiv eller i det fremsendte udkast til bekendtgørelse. Bemærkninger fra ændringen af våbenlovens § 3a vedr. mærkning, er derfor lige så relevante i dag, som de var for 2 år siden.

Danmarks Våbenhandlerforening forventer således forsat, at det bliver de danske importører af våben, der vil blive tvunget til at mærke våbnene, idet producenterne uden for EU ikke forventes at ville opfylde europæiske krav. Ydermere er der en lang række af de øvrige 27 EU-medlemsstater, der – på trods af ikrafttrædelsesfristen den 17. januar 2020 – endnu ikke ses at have implementeret reglerne. F.eks. fremgår det af opslag i EUR-lex foretaget den 3. marts 2020, at det blandt de nuværende 27 EU-medlemsstater, kun er Estland, Letland, Litauen, Holland og Slovakiet, der har implementeret gennemførelsesdirektivet 2019/68 vedr. mærkning.

Danske importører af våben, vil derfor med den nye bekendtgørelse blive tvunget til at mærke våbnene, også selvom de stammer fra et andet EU-land.

Når en våbendel importeres fra udlandet, modtager den danske importør våbendelene i færdig stand, hvilket betyder, at metaldelene er hærdede og at de er overfladebehandlede. Det vil derfor være særdeles vanskeligt for danske importører at påføre den krævede mærkning, da dette ofte vil kræve f.eks. en lasergravering. Lasergravering er en mærkningsform, som visse europæiske producenter benytter i dag, men som med rette kritiseres for ikke at være tilstrækkelig permanent, idet visse graveringer er en meget overfladisk mærkning, som nemt kan fjernes med en fil eller et stykke sandpapir.

Derudover medfører kravet om, at et skydevåben der indføres til Danmark fra et land udenfor EU, skal mærkes med importland og importår, at de nugældende danske importregler må betegnes som unødvendige, idet der dermed vil gælde et dobbeltkrav for mærkning af importerede våben. Inden de nye mærkningsregler træder i kraft, bør der derfor tages klar stilling til, hvordan dette dobbelte regelkrav skal forstås, da det må have formodningen imod sig, at danske importører – modsat importører i alle andre EU-lande, skal gælde et særligt dobbeltkrav.

Justitsministeriet har ydermere i den 16. december 2019 informeret Folketingets Retsudvalg om, at artikel 4, stk. 3 og 4 i våbendirektiv III vedrørende registrering af de nye våbendata i et digitalt register, er udskudt indtil andet halvår 2021.

I bemærkninger til lovforslaget vedr. våbenlovens § 3a er det Justitsministeriets vurdering at lovforslagets krav til mærkning og registrering vil medføre visse begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Danmarks Våbenhandlerforening er langt fra enige i denne vurdering.

En stor del af de danske importører og detaillister skal som følge af de nye mærkningskrav investere i anlæg til brug for mærkning i hærdet stål – en anskaffelses-værdi der er på minimum ca. kr. 100.000. Hertil skal tillægges udførsel af mærkning på hver enkelt våbendel, som vurderes til anslået ca. 1 time pr. samlede våben. Herefter skal påregnes tid til journalisering og registrering af numre m.v., hvilket anslået samlet vil betyde en tidsmæssig udgift på ca. 1-2 timer pr. våben. Der er således tale om betydelige økonomiske omkostningerne for en række danske virksomheder.

Dette ydermere på et tidspunkt hvor der ikke er klarhed over hvordan mærkningen rent praktisk skal foretages, hvor en lang række af de øvrige EU-medlemsstater ikke har implementeret mærkningsreglerne, og hvor Rigspolitiets system til at registrere våbendata, endnu ikke er klart.

Danmark er et særdeles lille land, når det kommer til våbenhandel/produktion – derfor har vi altid været nødt til at lægge os i kølvandet på andre lande.

Der vil være mange spørgsmål, som bør afklares før en implementering, kan finde sted som f.eks.: tekniske krav til mærkning, kræver udførsel af mærkning særlig tilladelse, kan private udføre mærkning af våben ved privat import, af hvem og hvorledes skal mærkning kontrolleres, hvorledes skal numrene jf. artikel 4 stk. 4b journaliseres?

Danmarks Våbenforhandlerforening foreslår på denne baggrund, at reglerne i bekendtgørelsen træder i kraft umiddelbart efter udløbet af høringsfristen, men at Justitsministeren benytter sig af dispensationsmuligheden i våbenlovens § 3a, stk. 6, til at undtage danske importører og detaillister fra mærkningskravet indtil et sådant tidspunkt hvor

- (i) der er klarhed over hvordan mærkningen rent praktisk skal foretages;

- (ii) reglerne ikke pålægger danske virksomheder unødige byrder og omkostninger, sammenlignet med tilsvarende virksomheder i øvrige europæiske lande,
- (iii) samspillet mellem de eksisterende danske importregler og de nye europæiske mærknings- og registreringskrav er afklaret, og
- (iv) det danske IT-system er på plads, således at der kan ske registrering som forudsat i våbendirektiv III.

Danmarks Våbenhandlerforening stiller sig naturligvis til rådighed i en eventuel implementeringsprojektgruppe, som der tidligere er blevet talt om i denne sammenhæng, senest i 2018 da mærkningskravet blev udvidet til at dække alle skydevåbnets væsentlige dele.

Såfremt der i forbindelse med ovenstående bemærkninger til lovforslag måtte opstå eventuelle spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed til en drøftelse heraf.

Med venlig hilsen

Danmarks Våbenhandlerforening

Matthias Lumby Vesterdal
Sekretariatschef